

Nalomenú trstinu nedolomíš

Uverejnené piatok, 30. január 2015, 23:27 Napísal: Peter Bešenyei Prečítané: 2425x

Väčšina z nás pozná známy refrén piesne na rozlúčku: „To nie je, nie je lúčenie, hoc chveje sa nám hlas, sme navždy v láske spojení a zídeme sa zas.“

Určite každé lúčenie s ľuďmi, ktorých ste si obľúbili, je ťažké, ale oveľa ťažšie je vtedy, ak už nie je nádej na návrat. Nie nikto nezomrel, len opätovne prežívam smútok spôsobený zlým rozhodnutím. Dnes ráno som bol odviezť na stanicu Maťa a jeho družku Denisu aj s ich roztomilým dvojročným synom Dankom.

Maťo chodil do nášho spoločenstva 12 rokov, Denisa 7 boli oporou mládežníckeho zboru i stretka. Odišli do Anglicka, rozpredali nábytok, niektoré veci porozdávali, vypratali byt a nenávratne, po strate nádeje na dôstojnejší život na Luníku, odišli - už sa nemajú kam vrátiť, jedine, že by si postavili chatrč... Keď som s nimi trávil posledné hodiny na Slovensku, sprevádzal ich strach a neistota, ale i svetielko nádeje, že svojmu dieťaťu dajú dôstojnejšie podmienky pre život. Snáď im to vyjde, dúfam, že sa nevrátia chudobnejší, ako odchádzajú. Odchádzali s niekoľkými kuframi a cestovnou taškou. To bol celý ich majetok.

Ak nám odídu ešte ďalšie dva-tri páry, tak čakacia doba na ďalšiu generáciu bude minimálne desať rokov. No nevidím veľkú perspektívu ani nádej zostať tu ani pre našich ďalších nádejných dorastajúcich dvanásťročných, uvidíme ešte, ako prejdu pubertou... A potom je tu široká základňa malých fetákov, s ktorými sa vieme zahrať, ale ako ich vzkriesiť k normálnemu životu, to zatiaľ presahuje naše sily, poznanie i schopnosti. Mať len súciti s týmto ľuďmi nestačí, fet zaháňa v nich strach z neistoty, hlad, zimu, beznádej. Na druhej strane ich to však ženie do nenávratnej priepasti osobnej skazy... Vo väčšine už aj ich rodičia sú závislí na alkohole či fetovaní - to je naša silná klientela - nešťastné, nevychované, špinavé deti, avšak vd'ačné za akúkoľvek podarovanú maličkosť. Ich smutné oči sa vedia rozžiariť, hoci im podarujete len obyčajné jablčko. Takže: vivat Luník, kráčajme spolu k radostno-neradostnej budúcnosti...